

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยมาตั้งแต่วันที่ 24 มิถุนายน 2475 โดยบุคคลสำคัญทางการเมือง ประกอบด้วย ข้าราชการ นักศึกษา ปัญญาชนและประชาชนทั่วไปได้รวมกันเป็น “คณะราษฎร” ทำการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชสู่ระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมีผลทำให้มีการแบ่งรูปแบบการบริหารราชการแผ่นดินเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ส่วนกลาง คือ การบริหารงานระดับประเทศ ที่มีรัฐบาลกลางเป็นตัวแทนในการบริหาร ส่วนภูมิภาค คือ การบริหารงานแทนการบริหารงานส่วนกลาง ได้แก่ จังหวัด อำเภอ สำหรับส่วนท้องถิ่น คือ การบริหารงานที่เน้นการมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ซึ่งเป็นการกระจายอำนาจการปกครอง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล (จิรวัดน์ รจนาวรรณ. 2546 : 246)

สำหรับการปกครองท้องถิ่นไทยนั้น มีการปรับเปลี่ยนครั้งสำคัญเมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 (2540 : 16) โดยได้กำหนดไว้เป็นแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐในมาตรา 78 ว่า รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น ซึ่งโดยเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้น ต้องการให้มีการปกครองส่วนท้องถิ่นที่สมบูรณ์เพื่อบริการประชาชนแต่ละท้องถิ่นของตนเอง

การปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นปกครองตนเองตั้งแต่การกำหนดนโยบายและการควบคุมให้เป็นไปตามนโยบายที่ท้องถิ่นต้องการ ซึ่งโดยทั่วไปทุกท้องถิ่นต่างก็มีความต้องการที่เหมือนกันคือ ต้องการให้ท้องถิ่นของตนเองมีความเจริญก้าวหน้า มีฐานะเศรษฐกิจที่ดีมีความเป็นอยู่ที่ดีสะดวกสบาย ดังนั้น หน่วยการปกครองท้องถิ่นจึงภารกิจที่สำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ท้องถิ่นนั้นย่อม

แสดงว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (ประทาน คงฤทธิศึกษากร. 2537 : 10)

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองระดับรองของรัฐ ซึ่งรัฐจัดตั้งขึ้นเพื่อกระจายอำนาจการปกครองทั้งทางการเมืองและทางการบริหารให้ประชาชนในท้องถิ่นจัดการปกครองและดำเนินการบางอย่างเพื่อแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของตนเอง โดยมีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง สามารถกำหนดนโยบายและบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบายหรือความต้องการของตนเองภายใต้ขอบเขตของกฎหมายว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ โดยมีหน่วยการปกครองท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงตามความมุ่งหมายของท้องถิ่นนั้นๆ จะเห็นว่า การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้น โดยกฎหมายมีฐานะเป็นนิติบุคคล คณะผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชนในท้องถิ่น มีอำนาจอิสระจากรัฐบาลกลางในการกำหนดนโยบายและการบริหารงานของตนเองภายใต้ขอบเขตของกฎหมายและอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ มีพื้นที่การปกครองที่แน่นอนและชัดเจน มีการแบ่งระดับการปกครองท้องถิ่น มีการกระจายอำนาจและหน้าที่ไปให้ท้องถิ่น โดยการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจน และมีงบประมาณ รายได้ ทรัพย์สินและบุคลากรของตนเอง ดังนั้น หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของท้องถิ่นจน ทำให้ท้องถิ่นมีความเจริญก้าวหน้าทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม อันเป็นเป้าหมายสำคัญที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นทุกแห่งจะต้องบรรลุให้เป็นผลสำเร็จ กล่าวคือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นตามหลักการปกครองปกครองท้องถิ่นจะมีภารกิจและหน้าที่หลัก คือ การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นมีความเจริญก้าวหน้า มีฐานะเศรษฐกิจที่ดี มีความเป็นอยู่ที่ดีและสะดวกสบาย ฉะนั้น หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องกำหนดนโยบายให้ตรงกับปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของท้องถิ่น และบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบายที่วางไว้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผลการดำเนินงานเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง เมื่อเป็นเช่นนี้ การปกครองท้องถิ่นที่ความเข้มแข็งและดำเนินงานเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นจะได้รับความศรัทธาจากประชาชนในท้องถิ่น ดัง อุทัย หิรัญโต (2543 : 6) กล่าวไว้ว่า การปกครองท้องถิ่นที่มีความเข้มแข็ง จะทำให้ประชาชนมีความรู้สึกเชื่อมั่น และศรัทธาต่อท้องถิ่น ประชาชนจะรู้สึกตัวว่ามีความผูกพัน มีส่วน ได้เสียต่อถิ่นอาศัย อันจะเป็นการสร้างสรรค์พลเมืองที่รับผิดชอบให้แก่ประเทศชาติโดยส่วนรวม ด้วยเหตุนี้ การ

ปกครองท้องถิ่นทุกรูปแบบจึงจำเป็นจะต้องให้ประชากรได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของท้องถิ่นด้วย

การปกครองในรูปแบบเทศบาล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งตามพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2496 และพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 12 พุทธศักราช 2496 โดยให้เทศบาลดังกล่าวมีฐานะเป็นนิติบุคคล แบ่งเป็น 3 ประเภท โดยใช้เกณฑ์ประชากร คือ เทศบาลตำบล เทศบาลเมืองและเทศบาลนคร โครงสร้างองค์กรเทศบาลจะประกอบด้วยฝ่ายบริหาร ได้แก่ นายกเทศมนตรีและรองนายกเทศมนตรี ซึ่งอาจจะมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน และฝ่ายนิติบัญญัติ ได้แก่ สมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.) (โกวิท วัฒนกุล, 2550 : 168) มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาเทศบาลตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และมีบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในกฎหมาย โดยบัญญัติหน้าที่ที่เทศบาลตำบลจะต้องทำ คือ 1) รักษาความ รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน 2) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ 3) รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 4) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ 5) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง 6) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม 7) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ 8) บำรุงศิลป วรรณคดี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และ 9) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

นอกจากนี้กฎหมายยังกำหนดให้เทศบาลส่วนตำบลที่มีความสามารถ มีศักยภาพเพียงพอ อาจจัดทำกิจกรรมในเขตเทศบาลตำบลได้ คือ 1) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา 2) ให้มีโรงฆ่าสัตว์ 3) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม 4) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน 5) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร 6) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้ 7) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น 8) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ และ 9) เทศพาณิชย์

ตามภาระหน้าที่ของเทศบาลที่กฎหมายกำหนดให้เทศบาลมีอำนาจในการปฏิบัติทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทศบาลตำบล โนนดินแดงจึงได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาตำบลหรือแผนพัฒนาสามปี เพื่อเป็นกรอบแนวนโยบายในการพัฒนา ตามกรอบยุทธศาสตร์แนวทางของแผนพัฒนาประเทศไทย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรอบแนวทางการพัฒนาภูมิภาคจังหวัด และจังหวัด โดยมีการประสานร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินงานด้านการพัฒนาเพื่อกำหนดทิศทางในการวางแผน นโยบายการพัฒนาตามแผน ผล

จากการดำเนินงานตามแผนพัฒนาตำบลของเทศบาลตำบลโนนดินแดง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 พบว่า มีการดำเนินโครงการตามแผนพัฒนาตำบลของเทศบาลตำบลโนนดินแดงที่ครอบคลุมทั้งด้านสังคม ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อมและการทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการพัฒนาการเมืองและการบริหาร โดยใช้เงินงบประมาณ โดยรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 57,715,608.50 ล้านบาท (เทศบาลตำบลโนนดินแดง. 2557 : 23)

จากผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดงที่ผ่านมาในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 ผู้วิจัยในฐานะเป็นประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นส่วนหนึ่งที่ได้รับผลจากการดำเนินงานของเทศบาลจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดงว่าสามารถตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่ได้มากน้อยเพียงใด จึงทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของเทศบาลตำบลที่มีลักษณะการดำเนินงานเหมือนกันกับเทศบาลตำบลโนนดินแดง เช่น บุญนำ นิกรเทศ (2552;บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานของเทศบาลตำบลปากคาด ตามความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลปากคาด อำเภอปากคาด จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานของเทศบาลปากคาด ตามความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปากคาด อำเภอปากคาด จังหวัดหนองคาย โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ รองลงมา ด้านการจัดให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการบำรุงศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และอรดี จิตบรรจง (2554 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับการดำเนินงานพอใช้ และเมื่อพิจารณาพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานในระดับดี 2 ด้าน ในระดับพอใช้ 2 ด้าน และในระดับควรปรับปรุง 2 ด้าน ดังนี้ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลบรบือ ด้านการพัฒนาโครงสร้าง และด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ อยู่ในระดับการดำเนินงานดี ด้านการพัฒนาคลและสังคม และด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ มีการดำเนินงานอยู่ในระดับพอใช้ ส่วนด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร และด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับควรปรับปรุง

จากผลการวิจัยการดำเนินงานของเทศบาลตามอำนาจหน้าที่โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง จึงทำให้ผู้วิจัยมีความต้องการที่จะทำการศึกษาวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดงอำเภอโนนดินแดงจังหวัดบุรีรัมย์ ว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดงมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลอยู่ในระดับใด สามารถตอบสนองความต้องการหรือสามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนในตำบลได้มากน้อยเพียงใดเพื่อเป็นสารสนเทศและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานสำหรับเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดงจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้การดำเนินงานและพัฒนางานให้ครอบคลุมอำนาจหน้าที่ของเทศบาลและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลให้มากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้ดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์จำแนกประชาชนตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

การศึกษา เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบล โนนดินแดง อำเภอ โนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดในการดำเนินงานของเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ดังนี้

- 1.1 ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- 1.2 ด้านการจัดให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
- 1.3 ด้านการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- 1.4 ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- 1.5 ด้านการจัดให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
- 1.6 ด้านการจัดให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
- 1.7 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาศตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
- 1.8 ด้านการบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

2. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบล โนนดินแดง อำเภอ โนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 6,885 คน (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งบุรีรัมย์, 2557)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบล โนนดินแดง อำเภอ โนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 6,885 คน โดยใช้สูตรการคำนวณของยามาเน่ (Yamane. 1973 : 272) ได้จำนวน 379 คน

3. ด้านพื้นที่การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยในพื้นที่เทศบาลตำบล โนนดินแดง อำเภอ โนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

4. ด้านระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัย จะดำเนินการวิจัย ระหว่างเดือน ตุลาคม ถึง เดือนธันวาคม 2557

5. ด้านตัวแปรในการวิจัย

5.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

- 5.1.1 เพศ
- 5.1.2 อายุ
- 5.1.3 ระดับการศึกษา
- 5.1.4 อาชีพ

5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการของเทศบาลตำบล โนนดินแดง อำเภอ โนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบด้วย

- 5.2.1 ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- 5.2.2 ด้านการจัดให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
- 5.2.3 ด้านการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- 5.2.4 ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- 5.2.5 ด้านการจัดให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
- 5.2.6 ด้านการจัดให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
- 5.2.7 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรีเด็กเยาวชนสูงอายุและผู้พิการ
- 5.2.8 ด้านการบำรุงศิลปประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะดังต่อไปนี้

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง การแสดงออกทางความรู้สึก ความคิดเห็น การคาดคะเนหรือทัศนะ โดยการพูด การเขียน ต่อเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่างๆ ของประชาชนต่อการให้ บริการของเทศบาลตำบล โนนดินแดง อำเภอ โนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

2. การดำเนินงาน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจของเทศบาลตามการบริหารกิจการของเทศบาลเพื่อพัฒนาเทศบาลตำบล โนนดินแดง อำเภอ โนนดินแดงจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติเทศบาลฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 ดังนี้

2.1 การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน หมายถึง การดำเนินงานของเทศบาลตำบลที่มีการจัดเวรยามรับแจ้งเหตุจากประชาชนตลอด 24 ชั่วโมง การจัดอาสาสมัครและเจ้าหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน การร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการรักษาความสงบเรียบร้อย การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติให้อาสาสมัครและการให้ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ความสงบเรียบร้อยให้ประชาชนได้รับทราบ

2.2 การจัดให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ หมายถึง การดำเนินงานของเทศบาลตำบลในการจัดให้มีการสร้างถนนภายในเขตเทศบาลให้เพียงพอต่อความต้องการสัญจรของประชาชนพร้อมทั้งมีการซ่อมแซมบำรุงรักษาดูแลอย่างสม่ำเสมอ มีการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างถนน รวมถึงมีการจัดช่องทางเดินบนถนนเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้ถนน

2.3 การรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง การดำเนินงานของเทศบาลที่มีการปรับปรุงภูมิทัศน์ของถนนภายในเขตเทศบาล การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของทางเดินทางเท้า อาคาร สถานที่ต่างๆ การจัดให้มีเจ้าหน้าที่เทศบาลดูแลจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอยพร้อมทั้งการจัดให้มีถังขยะเพื่อรองรับขยะอย่างเพียงพอกับปริมาณขยะ

2.4 การป้องกันและระงับโรคติดต่อ หมายถึง การดำเนินงานของเทศบาลที่มีการจัดกิจกรรมให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันและระงับโรคติดต่อ การจัดให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า การจัดกิจกรรมป้องกันโรคไข้เลือดออก รวมถึงการจัดอบรมความรู้ให้กับอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) เป็นประจำและการแจ้งข่าวให้ประชาชนได้รับทราบเมื่อเกิดโรคติดต่อในเขตเทศบาล

2.5 การจัดให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง หมายถึง การดำเนินงานของเทศบาลที่จัดให้มีเครื่องดับเพลิงที่ติดตั้งไว้ในบริเวณชุมชนที่สามารถใช้งานได้ทันทีเมื่อเกิดเพลิงไหม้ มีเจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างทันทีที่ได้รับการแจ้งเหตุ มีการฝึกอบรมความรู้และการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมถึงการสงเคราะห์และช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย

2.6 การจัดให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม หมายถึง การดำเนินงานของเทศบาลที่สนับสนุนกิจกรรมการฝึกอบรมความรู้ต่าง ๆ ให้กับประชาชน การจัดสรรงบประมาณ

สนับสนุนการศึกษาดูงานภายในประเทศ การให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการจัดอบรมให้ความรู้กับประชาชนและพัฒนาการศึกษาเพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจด้านการจัดการศึกษา

2.7 การส่งเสริมการพัฒนาสตรีเด็กเยาวชนสูงอายุและผู้พิการ หมายถึง การดำเนินงานของเทศบาลที่สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มต่างๆ สำหรับ สตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ได้มีส่วนร่วม การจัดให้มีการแข่งขันกีฬาเยาวชน และการส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน

2.8 การบำรุงศิลปประจําติประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หมายถึง การดำเนินงานของเทศบาลที่มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมอนุรักษ์วัฒนธรรมของท้องถิ่น รวมถึงการสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น การละเล่นพื้นเมืองต่างๆ โดยเทศบาลเข้าไปมีส่วนร่วมกับประชาชนทุกชุมชนในเขตเทศบาล

3. ประชาชน หมายถึง ประชาชนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในพื้นที่เทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

4. เทศบาลตำบล หมายถึง หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาลตำบล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2552 การวิจัย ครั้งนี้หมายถึง เทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อสนเทศที่ได้สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุงพัฒนาการให้ดำเนินงาน การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ แผนพัฒนา 3 ปี และแผนพัฒนาประจำปี รวมถึงข้อบัญญัติเทศบาลของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและมีประสิทธิภาพที่ดีมากยิ่งขึ้น